

МАТЕРІАЛИ II МІЖНАРОДНОЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ
НАУКИ: МЕТОДИКА
ТА ПРАКТИКА

М. ВІННИЦЯ, УКРАЇНА

**4 ЛИСТОПАДА
2022 РІК**

МАТЕРІАЛИ II МІЖНАРОДНОЇ
СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІ

**ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ
НАУКИ: МЕТОДИКА ТА
ПРАКТИКА**

м. Вінниця, Україна
4 листопада 2022 рік

Вінниця, Україна
«Європейська наукова платформа»
2022

УДК 001(08)
Ф 79

Голова оргкомітету: Коренюк І.О.

Верстка: Білоус Т.В.

Дизайн: Бондаренко І.В.

Конференцію зареєстровано Державною науковою установою «УкрІНТЕІ» в базі даних науково-технічних заходів України та бюлетені «План проведення наукових, науково-технічних заходів в Україні» (Посвідчення №354 від 26.08.2022)

Матеріали конференції знаходяться у відкритому доступі на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA 4.0).

Ф 79 **Формування сучасної науки: методика та практика:** матеріали II Міжнародної студентської наукової конференції, м. Вінниця, 4 листопада, 2022 рік / ГО «Молодіжна наукова ліга». — Вінниця: ГО «Європейська наукова платформа», 2022. — 410 с.

ISBN 978-617-8037-95-6

DOI 10.36074/liga-inter-04.11.2022

Викладено матеріали учасників II Міжнародної мультидисциплінарної студентської наукової конференції «Формування сучасної науки: методика та практика», яка відбулася 4 листопада 2022 року у місті Вінниця, Україна.

УДК 001 (08)

© Колектив учасників конференції, 2022

© ГО «Молодіжна наукова ліга», 2022

ISBN 978-617-8037-95-6

© ГО «Європейська наукова платформа», 2022

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ АНАФОРИ В ТЕКСТАХ МАСМЕДІА Михайленко М.О., <i>Науковий керівник: Олексенко О.А.</i>	260
ПРОБЛЕМА ВИБОРУ В МАЛІЙ ПРОЗІ ПІДМОГИЛЬНОГО Яхно М.Ю., <i>Науковий керівник: Мельников Р.В.</i>	262
ПРОБЛЕМА КЛАСИФІКАЦІЇ ТЕКСТІВ У СУЧАСНОМУ МОВОЗНАВСТВІ Шекмар Б.В., <i>Науковий керівник: Синевич І.С.</i>	265
ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ МОВНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ Хом'якова О.В.	268
ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОРТРЕТ ГЕРОЯ «ВАЖКЕ ПИТАННЯ» В ПІДМОГИЛЬНОГО Яхно М.Ю., <i>Науковий керівник: Мельников Р.В.</i>	270
СЕМАНТИЧНО-МОРФОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НЕОФІЦІЙНОЇ АНТРОПОНІМІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ОДЕСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ Домаскіна О.О., <i>Науковий керівник: Ханецька А.О.</i>	273
СИНТАКСИЧНІ СТУДІЇ С. С. СМЕРЕЧИНСЬКОГО В КОНТЕКСТІ ЛІНГВАЛЬНОЇ ІНТЕРФЕРЕНЦІЇ Олюха І.О., <i>Науковий керівник: Павлова І.Г.</i>	275
УКРАЇНСЬКИЙ ТРАДИЦІЙНИЙ ЕМОЦІЙНИЙ КОНЦЕПТ «КОХАННЯ» В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВІНГРАНОВСЬКОГО Ситник В.О., <i>Науковий керівник: Левченко Н.М.</i>	278

СЕКЦІЯ 22.

ФІЛОСОФІЯ ТА ПОЛІТОЛОГІЯ

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ПРЕЗИДЕНТСЬКОЇ ВИБОРЧОЇ КАМПАНІЇ В УКРАЇНІ 2019 Р. Чоста К.С., <i>Науковий керівник: Стешенко Н.Л.</i>	280
ЖИТТЯ ЯК САМОПІЗНАННЯ (АНАЛІЗ ФІЛОСОФСЬКИХ ПОГЛЯДІВ Г.С. СКОВОРОДИ) Мокану О.В., <i>Науковий керівник: Крижановська Т.О.</i>	283
ЗНАЧЕННЯ ЦІННОСТЕЙ В ЖИТТІ ЛЮДИНИ Даниленко О.О., <i>Науковий керівник: Крижановська Т.О.</i>	286
ІЛЮЗОРНІСТЬ ВИБОРУ ТА ЗНАЧЕННЯ ДОЛІ Рубцов Д.О.	289

СЕКЦІЯ 23.

РЕЛІГІЄЗНАВСТВО ТА БОГОСЛОВ'Я

СКОВОРОДИНІВСЬКИЙ НАРКІС ЯК КВІНТЕСЕНЦІЯ САМОПІЗНАННЯ: НАЦІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ Гусенко К.В., <i>Науковий керівник: Дроботенко М.О.</i>	291
--	-----

Домаскіна Олександра Олегівна, здобувач вищої освіти факультету економіки та управління

Одеський Державний Аграрний університет, Україна

Науковий керівник: Ханецька Антоніна Олегівна, викладач кафедри суспільно-гуманітарних наук

Одеський Державний Аграрний університет, Україна

СЕМАНТИЧНО-МОРФОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ НЕОФІЦІЙНОЇ АНТРОПОНІМІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ОДЕСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ АГРАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Неофіційні іменування – це додаткові імена, на основі яких ідентифікується та характеризується особа. Вони займають багато місця в лексичному житті української мови [1].

На думку І. Сухомлина [4] неофіційне прізвище (прізвисько) відбиває реальні риси зовнішності, характеру носія або свідчить про ступінь родинних стосунків його з іншими членами сім'ї.

П.Чучка [3] зараховує до прізвиस्क усі неофіційні назви людей. Кожне прізвисько є «лінгвальним фактом» антропонімії. Прізвиська – це додаткові, неофіційні (другі) назви (усталені чи неусталені), що передаються або не передаються спадково [2].

У «Словнику української мови» [5] подається таке трактування: «Прізвисько – це найменування, яке іноді дається людині (крім справжнього прізвища та імені) і вказує на яку-небудь рису її характеру, зовнішності.

В енциклопедії «Українська мова» подано таке значення лексеми «*прізвисько*»: «вид антропоніма, неофіційне особове іменування, яким середовище індивідуалізує або характеризує особу». Ми, як і Н. Подольська, розуміємо під прізвиском додаткове ім'я, дане людині її оточенням відповідно до характерної риси, певної життєвої обставини чи за якоюсь аналогією. Відносимо до прізвиस्क також андроніми, гінеконіми тощо.

У побуті українців потреба у прізвисках виникає коли необхідно охарактеризувати когось підкреслити його слабкі чи смішні сторони. Тому прізвиська емоційно насичені. Це досягається за допомогою спеціальних продуктивних основ, метафор, суфіксації [1].

У своєму дослідженні ми будемо опиратися на класифікацію П. Чучки, тому зібрані прізвиська (150 номінацій) будемо розподіляти за певними групами у подальшому дослідженні. На даному етапі ми подаємо короткий огляд матеріалу, який нам довелося зібрати. Окрім семантичних особливостей ми звернули увагу також і на морфологічні особливості творення номінацій, оскільки зібраних неофіційних антропонімів досить багато, тому ми подаємо на даному етапі лише їх невеликий перелік та пояснюємо їх творення. Матеріал ми збирали шляхом анонімного анкетування з морально-етичних міркувань.

У ході свого дослідження ми побачили, що найбільш нейтральні прізвиська утворюються від прізвищ або імен шляхом їх скорочення, наприклад, від імені

Олександра (*Шурик, Санчоус*), Михайла (*Мішка*), від прізвища Домаскіна (*Дом, Домасик*). Конотативними вже стають прізвиська *Білий* (за те що хлопець дивився фільм «Бригада»), *Добряк-паишет* (*Паишет* пішов від імені Павло, а *Добряк* від його гарних блакитних очей). *Тануся, Туся*, (дівчину звати Тетяна, любить спати до дванадцятої, на перших парах має ну дуже сонний вигляд), *Чебурашка* (хлопець має великі вуха), *Батько* (найстарший в групі), *Син* (наймолодший за віком), *Рудик* (дівчина має довге руде волосся).

Прізвиська найчастіше дають в колективах для створення певного зв'язку між собою. На прикладі свого дослідження ми підтвердили думку Шульської Н. М. про те, що прізвиська, які даються в технікумах та ліцеях, де зустрічаються малознайомі люди, ідентифікують один одного переважно на вигляд. В закладах вищої освіти студенти спрямовують всю свою увагу на знаннях та практичному досвіді, який вони можуть тут отримати, тому втрачають інтерес до прізвиськ. Прізвиська виникають лише всередині невеликих груп для створення особливого зв'язку між членами колективу [2].

Список використаних джерел:

1. Наливайко М. Я. Актуальні питання неофіційної антропонімії. 2018. С. 89.
2. Шульська Н. М. Неофіційна антропонімія західного полісся. 2011. С. 11-13.
3. Чучка П. Глобальні, національні та регіональні ознаки прізвищ українців. Дивослово. 2003. №10. С. 23-25.
4. Сухомлин І. Д. Українські прізвиська людей як власні родові назви. Говори і ономастика Наддніпрянщини. Дніпропетровськ. 1970. С. 30-58.
5. Словник української мови. уклад. І. К. Білодід та ін. Київ. Наукова думка, 1970-1980. Т. 1–11. Словник української мови. Т. 1–11.